

Овчарка — царица

(Народна приказка)

Имало едно врѣме единъ царь. Той издалъ заповѣдь: който може да заколи камъкъ и отъ камъка кръвь да потече, ще го направи прѣвъ болѣринъ.

Събрали се юнаци отъ цѣлото царство, ала никой не можалъ да заколи камъкъ, та кръвь да потече.

Имало въ едно село една мома—овчарка. Като чула и тя за царската заповѣдь, прѣоблѣкла се въ мжжки дрехи, отишла прѣдъ царя и му рекла:

— Царю честити, азъ мога да заколя камъкъ.

Зачудили се всички на този юнакъ, що може камъкъ да заколи. Събралъ се много народъ да гледа. Излѣзли всички на едно широко поле. Дошелъ тамъ и царьтъ съ всички болѣри и придворни и всички чакали да видятъ, какъ отъ камъка кръвь ще потече.

Овчарката извадила ножъ, за да заколи ужъ камъка, па се обърнала къмъ царя и му казала:

— Царю честити, щомъ искашъ да заколя азъ камъка, то ти по-напрѣдъ му дай душа и ако азъ, не го заколя, тогазъ ти ми отсѣчи главата.

Царьтъ се много зачудилъ на тоя отговоръ и рекълъ: